

KUVVETLER AYRILIĞI KÖTÜ MÜDÜR?

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Cuma, 07 Nisan 2017 07:56 -

Ülke yönetiminde tek yetkili olmak isteyen ve bunun için millete evet dedirtmek için bütün devlet kurumlarını ve taraftarlarını seferber eden Recep Tayyip Erdoğan'ın ileri sürdüğü gerekçelerden biri, yönetim kademelerinde görüş ayrılığı olursa bunun devleti iki başlı hale getireceği, hizmetleri aksatacağıdır. Bu nedenle başbakanlığı lağvediyor. Kuracağı hükümet üyelerinin Meclisten seçilmesini bile zararlı görüyor. Yargı mensuplarını doğrudan ve dolaylı yollardan kendisi atamak istiyor. Muhalefete tahammül edemiyor ve kendi gibi düşünmeyen basını da yok etmek peşinde. Anayasa mahkemesi ve Danıştay gibi denetim kurumlarını da hizaya getiriyor. “En doğrusunu ben düşünürüm, kendimden başka kimseye güvenmem” anlayışı ahlaki açıdan ölçüsüz bir kibirdir.

Ruh hali sağlıklı bir insanın böyle düşünmesi mümkün değildir. İnsanlığın yüzyıllardır, hatta bin yıllardır elde ettiği siyasi ve kültürel birikim, bu anlayışı mahkûm etti. Danışma kurumlarının oluşmasını sağladı ve aynı zamanda alçakgönüllülüğü yüceltti.

Alçak gönüllü bir insan başkalarında kusur aramadan önce kendi kusurlarını görür. Hatalarını itiraf eder. İktidara geldiğinden beri uyguladığı siyaset kusurlarla dolu olduğu ortada olan Erdoğan'ın tek öz eleştirisi “Beni aldattılar”dan ibarettir ki son konuşmalarında bundan da vazgeçti.

İçinde bulunduğumuz derin ayrışma döneminde akıl, mantık, sağduyu ve alçak gönüllülük bir yana atıldı. Meydanlarda kürsülerden duyulan ve televizyonlar aracılığı ile de bütün ülkede dağ taş yankılanan mücadele EVET ile HAIN sözcüklerine sıkıştırıldı.

Böyle bir bölme çabası, seçmenlerin yaklaşık yarısının da ne yazık ki akıllarını başlarından aldı.

SUYUN BAŞINA GEÇMEK İÇİN

Her türlü siyasi yarış, ülkenin ekonomik kaynaklarını ele geçirmek için verilen mücadelenin ürünüdür. Milyonlarca insan, çalışmakta, üretmekte ve büyük bir bütçe yaratmaktadır. Sınıflar, bu bütçeden yatırım, maaş ve diğer refah araçları ile kendi paylarını almaya çalışıyorlar. Siyasi partiler bunun için kurulduğu gibi Anayasada görevi iktidarı denetlemek olan kurumlar bunun için kurulmuştur.

Fakat Erdoğan, buna itiraz ediyor. “Suyun başında tek başıma oturmak istiyorum ve kimin tarlasına ne kadar su vereceğimi tek başıma belirlemek istiyorum, kimse işime karışamaz” diyor. Devlet hazinesini yandaşlarına peşkeş çekerek, olağanüstü örtülü ödenek kullanarak bu isteğini mevcut sistemi zorlayarak zaten uyguluyor. Bu gayri meşru isteğe bir kısım halkın “evet” demesindeki hikmetin nedenlerini araştırıp doğru yanıtları bulmak, bundan ders çıkarmak siyaset kurumunun görevidir. Fakat kökü geçmişte olan bu eğilimin nedenleri ne olursa olsun, bir kısmı devlet ve belediyeler tarafından taşınarak getirilmiş de olsa, meydanlarda “Evet” diye haykıran sevgili yurttaşlarımızın derin bir aymazlık içinde bulunduğunu söylemek gerekir. Kendi iradelerini isteyerek tek bir kişiye teslim etmekte sakınca görmeyen bu yığınlar, Türkiye'nin geleceğini karartmaktan başka bir şey yapmıyor.

HAK VE ÖZGÜRLÜKLERE DE VEDA ETMEK

Devlet düzeninde kuvvetler ayrılığı, tarih boyunca sınıfların toplam servetten paylarına düşeni ve güçleri yetiyorsa daha fazlasını almak için icat edilmiş bir usuldür. İngiliz Magna Carta'sı bunun ilk örneğidir. Vikipedi şöyle yazıyor:

“Magna Carta (Büyük Özgürlük Fermanı), 1215 yılında imzalanmış bir İngiliz belgesidir. Bu belge ile kral ilk kez yetkilerini kısıtlamış ve halka bazı hak ve özgürlükler tanımıştır.

Günümüzdeki anayasal düzene ulaşana kadar yaşanan tarihi sürecin en önemli basamaklarından birisidir. Kralın yetkileri hususunu karara bağlamak amacıyla imzalanmıştır. Kralın bazı yetkilerinden feragat etmesini, kanunlara uygun davranmasını ve hukukun kralın arzu ve isteklerinden daha üstün olduğunu kabul etmesini zorunlu kılıyordu.”

KUVVETLER AYRILIĞI KÖTÜ MÜDÜR?

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Cuma, 07 Nisan 2017 07:56 -

Osmanlılar da 1839'da Tanzimat Fermanı ile bu yola girmişlerdi. Türkiye şimdi yaklaşık 200 yıllık bu gelenekten kopartılarak, "parantezi kapatıyoruz" denerek bambaşka bir yola giriyor. Anayasal kurumların işlevsiz hale getirilmesi, yalnız parlamenter hayatı yok etmekle kalmayacak, kişi hak ve özgürlüklerini, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü de başkanın merhametine bırakacaktır.

Yeni rejimde de insanlar herhalde açlıktan ölmez. Seçmen tabanını tatmin etmek için şimdiye kadar olduğu gibi onlara da bir şeyler verilmeden olmaz. Fakat o yeni yetme açgözlü rantiyeci burjuvazi aslan payını aldıktan sonra.

Yeni rejime dini bir kılıf giydirilmek istenmesi, İslam'a yapılacak en büyük kötülüktür. Bu tutum, dünyada İslam dininin çağdaş yönetim usullerine kapalı ve Medeniyetler çatışmasının doğru olduğu, Türkiye'nin modern dünyadan dışlanması gerektiği gibi düşünceleri kuvvetlendirecektir. (6 Nisan 2017)